

2021.06.28. BÓ

Előfohász: „¹Dicsérjétek az URat! Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”(Zsolt106,1) Ámen

Ének: 136. zsoltár: „Dicsérjétek az Urat...”

Előima: Mindenható Urunk a Jézus Krisztusban!

Dicsérünk és magasztalunk, hogy adtál elegendő lelki és testi erőt, hogy ma Eléd jöjjünk, s lerakjuk előtted azokat a terheket, amelyek olyan sokszor akadályok a megújulásban, akadályok az őszinte bűnbánatok és bűnbocsánatkérések előtt. Bocsásd meg, hogy az elmúlt időben sokkal többet foglalkoztunk a terheinkkel, problémánkkal és aggodalmainkkal, mint veled. Bocsásd meg, amikor elfelejtjük, hogy nekünk nem akárcsak az Istenünk. Köszönjük, hogy egykor nevünkön szólítottál bennünket, s lelki néppé formálsz ma is, akiknek szent igédre épülhet lelki templomuk. Ahol az alap, egyszülött Fiad, aki drága vérével megváltott bennünket, s mai napig Szentlelkével formál, vezet és támogat. Kérünk, Szentlélek Isten Te értesd ma meg velünk az Igét, hogy azt halljuk, amire legnagyobb szükségünk van. Formálj bennünket egy közösséggé, nyisd meg szívünket és gondolatainkat Igéd előtt, hogy éhezünk és szomjazzuk az igazságot, s közeledben egy olyan forrásra találjunk, amely felüdíti a lelket, erősíti a hitet és békességet ad, amikor akaratod teljesülését kérjük a mindennapokban. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígerés: Ezsdrás 3,8-13

„⁸Azután, hogy megérkeztek Jeruzsálembe az Isten házához, a második esztendő második hónapjában megkezdték az előkészületeket Zerubbábel, Sealtíél fia, Jészua, Jócádák fia és többi szolgatársuk, a papok, a lévíták és mindazok, akik visszaérkeztek Jeruzsálembe a fogságból, és megbízták a húszéves és annál idősebb lévítákat azzal, hogy irányítsák az ÚR házának építését. ⁹Jészua a fiaival és testvéreivel, Kadmiéllal, Bánival és Hódavjával meg Hénádád fiai a fiaikkal és testvéreikkel, a lévítákkal egy emberként vállalták, hogy irányítják azokat, akik az Isten házának az építését végzik.

¹⁰Az építők tehát lerakták az ÚR templomának az alapját, és odaállították a papokat

szolgálati öltözetben harsonákkal meg a lévítákat, Ászáf fiait cintányérokka, hogy dicsérjék az URat Izráel királyának, Dávidnak az előírása szerint. ¹¹Ezek énekeltek, dicsérve és magasztalva az URat, mert jó, mert örökké tart szeretete Izráel iránt. Az egész nép pedig nagy örömujjongásban tört ki, dicsérve az URat azért, hogy lerakhatták az ÚR házának az alapját. ¹²Sokan az idősebb papok, lévíták és családfők közül, akik még látták az első templomot, hangosan sírtak, amint a szemük láttára rakták le ennek a templomnak az alapját, sokan pedig hangosan ujjongtak és örvendeztek, ¹³úgyhogy a nép közül senki sem tudta megkülönböztetni az örömujjongás hangját a sírás hangjától, mert a nép igen hangosan ujjongott, és messzire hallatszott a hangja.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az építés a 2. hónapban kezdődött meg. A korábbi salamoni templom építésének időpontjával hozható kapcsolatba ez az időpont. 2Krón3,2: „²Uralkodása negyedik évében, a második hónap második napján kezdte meg az építkezést.” Ebből is láthatjuk, hogy Isten népének az élete elképzelhetetlen templom nélkül. A templom építését a levíták rendelkezései külön felügyelték. Minden részletre odafigyeltek. Felelősségteljesen hajtották végre azt, ami rájuk volt bízva.

A lévíták fontos szerepet kaptak, úgy mint a Krónikák könyvében. Tevékenységük életkorukhoz volt kötve. Míg ebben a szakaszban 20 esztendő, addig régebbi szövegekben 25, ill. 30 évről is olvasunk.

1Krón 23,24.27: „²⁴Ezek voltak Lévi fiai családjaik és családfőik szerint, ahogyan számba vették őket, külön-külön névjegyzékbe véve. Ők végezték az ÚR háza szolgálatának a munkáját, húszévestől fölfelé.” „²⁷Mert Dávid utolsó rendelkezése szerint állították össze Lévi fiainak a jegyzékét húszévestől fölfelé.”

2Krón31,17: „¹⁷A papokat családonként írták be a származási jegyzékbe, a lévítákat pedig húszévestől fölfelé kötelességük és munkabeosztásuk szerint.”

4Móz8,24-26: „²⁴Még ez is a lévítákra tartozik: a huszonöt éven felüli lévita hadköteles, és végezzen szolgálatot a kijelentés sátránál. ²⁵Ötvenéves korában pedig vonuljon vissza a szolgálatot végzők seregéből, és ne végezzen tovább szolgálatot,

²⁶segédkezhet a kijelentés sátránál tennivalóik elvégzésében a testvéreinek, szolgálatot azonban ne végezzen. Így szabd meg a léviták tennivalóit.”

4Móz4,3: „³a harmincévesektől fölfelé az ötvenévesekig minden hadkötelest, hogy a kijelentés sátránál végezzenek munkát”

A hazatérők nem sokáig gondolkodtak azon, hogy elkezdik a templom építését. Kb. Megérkezésük után 1 évvel lerakták az alapkövet.

A dicsérő éneket valószínűleg 2 kórus énekelte felváltva. Az Istent dicsérő énekkel kifejezték irgalmas Isten irányába hálájukat. Megköszönték, hogy ismét Izráelhez fordult, hogy örökké tart szeretete. Az Úr nem vonta-vonja vissza ígéreteit, egy boldog jövő felé vezeti népét.

1Krón16,34: „³⁴Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”

2Krón 5, 13: „¹³A harsonásoknak meg az énekeseknek egyaránt az volt a tisztük, hogy összehangolva zengjék az ÚR dicséretét és magasztalását. Amikor felzendültek a harsonák, a cintányérok és a hangszerek, és dicsérték az URat, mert ő jó, és örökké tart szeretete, akkor a házat, az ÚR házát felhő töltötte be,…”

Zsolt 106,1: „¹Dicsérjétek az URat! Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”

Harsona-ezüsttrombita

4Móz10,2: „²Készíts két harsonát ötvösmunkával, ezüstből készítsd azokat. Ezeket használd a közösség összehívására és a táborok elindítására!”

4Móz31,6: „⁶Azután csatába küldte őket Mózes, törzsenként ezret; velük együtt csatába küldte Fineást, Eleázár pap fiát is, mert ő kezelte a szent eszközöket és a riadót jelző harsonákat.”

1Krón16,5: „⁵Ászáf volt a vezetőjük, a helyettese Zekarjá, továbbá Jeiéél, Semirámót, Jehiéél, Mattitjá, Elíáb, Benájá és Óbéd-Edóm. Jeiéél lanton és citerán, Ászáf pedig cintányéron játszott.”

Zsolt 150, 5: „⁵Dicsérjétek csengő cintányérral, dicsérjétek zengő cintányérral!
⁶Minden lélek dicsérje az URat! Dicsérjétek az URat!”

Az idősebbek még emlékeztek a régi templomra, és érhető ez a fajta reakció, amit bánatuk élesztett fel bennük. Akik emlékeztek a salamoni templom dicsőségére, nehezen osztoznak a jelenlévők örömeiben. Megrekednek a múltban, nem tudnak felszabadulni és újrakezdeni.

Jelen volt a sírás és a szomorúság hangja is az örömben és az énekekben. Az idősek, akik emlékeztek az első templom pompájára, sírtak, jelentéktelennek tekintve a mostanit a múltbélihez képest.

Azonban azok gyásza, akik a templom helyreállításában látták az istentisztelet helyreállítását, összekeveredett siránkozásukkal, aminek van egy olyan magyar megfelelője is, hogy: Győzelem, hadikiáltás.

Ami a régi tanú sírását illeti, nem szükséges csak a múlt dicsősége feletti sajnálkozásként és a dicső múlt elvesztéseként érteni. Ez egyben lehet az igazi bűnbánat megnyilvánulása is, mert sokakban most tudatosult igazán, hogy mi lett elkészítve válaszként a bűneikre. Istennél van újrakezdés.

De még ekkor is szól a vigasztaló prófécia Haggeus részéről:

Haggeus 2, 1-9: „¹A hetedik hónap huszonegyedik napján így szólt az ÚR igéje Haggeus próféta által: ²Beszélg Zerubbábel, Sealtíél fiával, Júda helytartójával és Jósua főpappal, Jócádák fiával meg a megmaradt néppel, és kérdezd meg tőlük: ³Van-e köztetek olyan, aki még látta ezt a templomot régi dicsőségében? És milyennek látjátok most? Ugye, szerintetek ez semmit sem ér ahhoz képest? ⁴Azért most légy bátor, Zerubbábel! – így szól az ÚR. Légy bátor te is, Jósua főpap, Jócádák fia, és legyen bátor az ország egész népe – így szól az ÚR –, és dolgozzatok, mert én veletek vagyok! – így szól a Seregek URa. ⁵Mert ígéretet tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és lelkem köztetek marad! Ne féljete! ⁶Így szól a Seregek URa: Még egy kevés idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. ⁷Megrendítek minden népet, és elhozzák kincseiket a népek, ezt a házat pedig megtöltöm dicsőséggel – mondja a Seregek URa. ⁸Enyém az ezüst,

enyém az arany – így szól a Seregek URa. ⁹Nagyobb lesz ennek a későbbi templomnak a dicsősége, mint amilyen a korábbié volt – mondja a Seregek URa –, és ezen a helyen békességet adok! – így szól a Seregek URa.”

De az örömujjongás túlharsogja a sírást.

Kedves Testvéreim!

Az egyház életében is lehet egyszerre öröm és sírás. Akik nem tudnak a jelenben hálát adni, bűnbánatot tartani és megrekednek a múlt eseményeinek fogságában azok mindig sírni fognak. De, akik bizalommal előre mennek és előre néznek, azok képesek örülni, ujjongni.

Mi az, ami a mi életünkben tisztábban hallatszik: az öröm, vagy a sírás?

Ha az alap megvan, s énekelni fogjuk majd, hogy a fundamentum Jézus, akkor átértékelődik a múlt, értelmet kap a jelen, s a jövő irányába nézve él a remény. Ámen

Újszövetségi ígérés: 2 János

„Én, a presbiter, a kiválasztott Úrnőnek és gyermekeinek, akiket igazán szeretek, és nemcsak én, hanem mindenki, aki ismeri az igazságot, ²amely bennünk marad, és velünk lesz örökké. ³Legyen velünk kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igazsággal és szeretettel.

A testben eljött Krisztus tagadói

⁴Nagyon örültem, hogy találtam gyermekeid között olyanokat, akik igazságban járnak, úgy, ahogyan parancsolatot kaptunk erre az Atyától. ⁵Nem úgy kérlek téged, Úrnőm, mintha új parancsolatot írnék neked, sőt azt írom, ami kezdettől fogva a miénk volt: hogy szeressük egymást. ⁶Ez a szeretet pedig azt jelenti, hogy az ő parancsolatai szerint élünk: ez a parancsolat viszont az, amelyről kezdettől fogva hallottátok, hogy aszerint kell élnetek. ⁷Mert sok hitető jött el a világba, akik nem vallják, hogy Jézus Krisztus testben jött el: ez a hitető és az antikrisztus. ⁸Vigyázzatok magatokra, hogy ne veszítsétek el, amit elértünk munkánkkal, hanem teljes jutalmat kapjatok. ⁹Aki nem marad meg Krisztus tanításában, hanem azon túllép, annak nincs Istene; aki megmarad

a tanításban, azé az Atya és a Fiú. ¹⁰Ha valaki hozzátok érkezik, és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok be a házatokba, és ne köszöntsetek, ¹¹mert aki köszönti, közösséget vállal annak gonosz cselekedeteivel.

Befejezés, köszöntés

¹²Sok írivalóm van nektek, de nem akartam papíron és tintával írni. Remélem azonban, hogy eljutok hozzátok, és személyesen beszélhetünk, hogy örömünk teljes legyen. ¹³Köszöntenek téged a te kiválasztott nőtestvéred gyermekei.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Egy valódi levélről van szó, amelynek megvannak az antik levél formai részei: feladó, címzett, köszöntés, jókívánság, üdvözlés és újra köszöntés. A levél célja, hogy megerősítse a szeretetet a gyülekezetben, s a tévtanítóktól távol tartsa a tagokat.

Az írásmagyarázók szerint a levél valamelyik Kis-Ázsiában lévő gyülekezetnek lett írva, talán az efézusi gyülekezet lehetett a címzett.

A levél írója széles körben elismert, apostoli tekintélyű személy lehet. A gyülekezetekhez való viszonya hasonló lehetett Páléhoz. Csak a megnevezés elegendő arra, hogy tudják a gyülekezetben, hogy ki ír nekik. A presbiter megnevezés az író korára, vagy lehetséges az is, hogy az egyházi tisztségére utal.

2. századi iratokban találkozhatunk olyannal is, hogy Jézus tanítványait nevezik presbitereknek. Így Jánossal is azonosíthatjuk az író, aki legtovább élt a tanítványok közül.

A kiválasztott úrnő= a helyi gyülekezet. Az, hogy ez nem egy nőt takar, megerősíti a 13. vers is. A gyermekek pedig a gyülekezeti tagok. A presbiter elismeri a helyi gyülekezet önállóságát.

A presbiter szeretetéről biztosítja a gyülekezetet. Sőt mindazok szeretetéről, akik megismerték az igazságot.

Az igazságra itt nem a hamisság ellentétéként kell tekintenünk, hanem mint testben eljött Jézus Krisztusra. Az igazság, az igaz hit rokonértelmű szava. Az igazságban járásnak pedig mindenkor a szeretet a tartalma. Fontosnak tartja az igaz hitet, aminek fő jellemvonása, hogy örökké tart a tévtanításokkal ellentétben.

Az apostoli köszöntésnek egy nem megszokott formája van itt használva. Hasonlóval az 1Tim1, 2-ben találkozunk: „Timóteusnak, igaz fiamnak a hitben: Kegyelem, irgalom, békesség Istentől, a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól.”

A testvéri szeretet

A kezdetektől fogva meglévő parancsolat: hogy szeressük egymást. „³⁴Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! ³⁵Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”(Jn13,34)

A Szentlélek gyümölcse bennünk a szeretet. A krisztusi szeretetnek az egyetlen forrása Jézus Krisztus.

Az emberi szeretet és az isteni szeretet között hatalmas különbségek vannak. Az emberi szeretet hamar változik, manipulálás terén is nagy dolgokat képes tenni kihasználva a másik szeretetét . Akár egyidejűleg magához láncol vagy éppen eltaszít. Nem egy szülőt ismerek én magam is, aki saját gyermekeivel kapcsolatban is az egyiket szinte már isteníti magához láncolva, a másinak pedig minden rossz tulajdonságát felnagyítva nem keresi még a társaságát sem. Ebből is láthatjuk, hogy még a családtagok közötti szeretet, ami az emberből fakad- nem nevezhető szeretetnek. Könnyen átmegy gyűlöletbe, megvetésbe, lenézésbe és csalódásba. Csak hallok egy hírt valakiről, s máris változik a véleményem és a hozzáállásom. Megjelenik az undor és minden más, ami nem hozható közös nevezőre a szeretettel. Pedig a bűneinknek nem elválasztani kellene bennünket a másiktól, hanem olyan formában összehozni a közösségbe, hogy felismerjük, hogy kinél van a kegyelem. Ki az, aki megbocsát és örökké szeret. Tudunk ilyen közösség lenni?

A krisztusi szeretet Krisztusért szereti embertársát. Egyedül Isten Lelke tanít meg bennünket helyesen szeretni, s tesz képessé bennünket az egészséges szeretetre. A krisztusi szeretet pedig már nem az emberből merít erőt, hanem Istentől várja és kapja, s ezért lehet képes akár az ellenség szeretetére is, amire az ember önerőből képtelen.

A gyülekezet és a tévtanítók

A gyülekezet nem egységes: nem mindenki jár az igazságban. A presbiter célja, hogy megóvja a gyülekezetet a hamis tanoktól és azok terjesztőitől. A gyülekezetnek az ilyeneket még be sem kell fogadniuk. A tévtanítások, a szakadások, a gonosz munkája ellen a legnagyobb és leghatásosabb fegyver a szeretet és a parancsolatokhoz való ragaszkodás.

A tévtanítók tagadták Jézus testben való megjelenését.

1Jn2,23: „²³Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem. Aki vallja a Fiút, azé az Atya is.”

1Jn4,2: „²Az Isten Lelkét erről ismeritek meg: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van.” A tévtanítók túllépték az igaz keresztyén hit határait. Az igazságot akarják elferdíteni.

A személyes találkozásra vágyakozik az igehirdető és nem csak arra, hogy írjon a gyülekezetnek. A személyes találkozásoknak van igazából értéke és értelme. Teljesen más a másik jelenlétét megtapasztalva hallgatni az igét, átélni a jókívánásokat, fogadni a rossz híreket, támogató jelleggel ott lenni a másik mellett. Kimondani, hogy van emberem, aki törődik velem, s tud minden megélt harcomról és örömről, s ez továbbadja az Úr irányába. János teljes örömről beszél, ami akkor áll be, ha meglátogathatja a gyülekezetet, s elmondhatja mindazt, amit az Úr szívére helyezett, hogy féltő szeretettel vezesse, táplálja a gyermekeket. Azért, hogy legyen velük kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és a Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igaz szeretettel. Ezt kívánom én is gyülekezetünk minden tagjának, s minden olyan közösségnek, amely ismeri az igazságot. Ámen

Utóima: Kegyelmes Urunk!

Köszönjük Neked, hogy János levelén keresztül Te újra szeretetre szólítasz fel bennünket, hogy ezáltal is élhetőbbé tudd a mi napjainkat a testvérek közösségében. Köszönjük, hogy sem akkor sem most nem hagyod a Te gyülekezeted Igéd nélkül, hanem biztatsz és bátorítasz az önvizsgálatra parancsolataid által. Bocsásd meg nekünk, amikor emberi módon akarunk szeretni, s az mégsem sikerül, mert ott van bennünk a vádaskodás, a rossz hírek előrehelyezése a másik emberrel kapcsolatban, valamint felismerése annak, hogy szeretetünket kihasználják és felhasználják. Kérünk, segíts abban, hogy mindezeket megélve ne keményedjünk meg a Te felfoghatatlan, örökké tartó szereteted előtt. Kérünk, ne enged, hogy a Veled való kapcsolatunk rovására menjen az, amikor emberekben csalódunk.

Így könyörgünk a Lélek gyümölcséért. Azért a szeretetért, öröméért, békességért, türelemért, szívességért, jóságért, hűségért, szelídségért és önmegtartóztatásért, amivel egyedül Te vagy képes megajándékozni gyermekeidet.

Könyörgünk az iskolaévet záró gyermekekért és tanárokért, Te adj megérdemelt testi és lelki pihenést. Köszönjük Neked mindazokat, akik kórházból térhettek haza, kérünk, add testvéreink fájdalmainak enyhülését, kitartást és lelki erőt mindahhoz a testi fájdalomhoz, amit naponta megélnék...Könyörgünk mindazokért, akik kezeléseket alatt állnak, vagy orvosi diagnózisokra várnak. Kérünk őrizd meg gyülekezetünket egységben, szeretetben és békességben. Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „¹⁵Örüljete az örülőkkel, sírjatek a sírókkal. ¹⁶Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyratörők, hanem az alázatosakhoz tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsek önmagatok szerint. ¹⁷Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. A tisztességre legyen gondotok minden ember előtt.”(Róm 12,25-17)

Ének: 392: „Az egyháznak a Jézus a fundamentuma...”.